

A gyilkos

(koncentráció, megfigyelőképesség fejlesztése, testnyelv értelmezése)

Életkor: 13-14 év alatt.

Leírás:

- a) *A gyilkos kacsint* – semmiféle brutális nincs a játékban. Körben ül a társaság. A játék vezetője jelöli ki a „gyilkost” (mindenki becsukja a szemét, s az lesz a gyilkos, akinek a vállára ráteszi a kezét a vezető.) A gyilkos köztünk van, de rajta (és a nem játszó vezetőn) kívül senki nem tudja, ki az (ha a vezető is játszani akar, akkor sorsolással dönthetünk – például kártyával). A gyilkos kacsintással végzi dolgát. Akire rákacsintott, az magában ötig számol, majd bejelenti, hogy „végem”, „meghaltam”. Nem kell jámboran „várni a végre”. Mindenkinek van egy gyanúsítási lehetősége. A gyanúsítás szabályai: kézfelemeléssel kell jelezni a gyanúsítási szándékot. Meg kell várni, amíg legalább két gyanúsító jelentkezik. Ekkor (vezetői beszámolásra: egy, kettő, három) egyszerre rámutatnak az általuk gyanúsított játékosra. Ha mindketten eltalálták a gyilkos személyét, akkor vége a játéknak. Ha két különböző személyre mutattak, akkor – függetlenül attól, hogy a gyilkos közöttük volt-e vagy nem – tovább folytatódik a játék (a változás: a két gyanúsító elvesztette további védekezési, gyanúsítási lehetőségét). Amennyiben nem leplezik le a gyilkost, addig tart a játék, amíg van „potenciális” áldozat. A játék alatt végig szemkontaktust kell tartaniuk a játszóknak.
- b) Szervezési variáció: a csoport kis, zárt (például székekkel határolt) területen sétál. A gyilkos kopog áldozatainak hátán. Az előző változat többi szabálya érvényes.

Megjegyzés: A „sétálás” – b) – változat játszható kacsintással is.